

11

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 22 grudnia 1959 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 14 czerwca 1956 r. w sprawie ustalenia przypadków, w których złożenie dowodu osobistego lub tymczasowego zaświadczenia tożsamości przy wyjazdach za granicę — na czas pobytu za granicę — nie jest wymagane.

Na podstawie art. 14 ust. 3 dekretu z dnia 22 października 1951 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 1951 r. Nr 55, poz. 382 oraz z 1956 r. Nr 6, poz. 29 i Nr 21, poz. 101) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 czerwca 1956 r. w sprawie ustalenia przypadków, w których złożenie dowodu osobistego lub tymczasowego zaświadczenia tożsamości przy wyjazdach za granicę — na czas

pobytu za granicę — nie jest wymagane (Monitor Polski Nr 56, poz. 611), pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) gdy przekroczenie granicy następuje na podstawie paszportu dyplomatycznego, służbowego lub zbiorowego.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Wicha*

12

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 2 stycznia 1960 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 3 czerwca 1957 r. w sprawie zasad i trybu udzielania, zabezpieczania i spłaty kredytów udzielanych zrzeczeniom ludności, zorganizowanym dla pozyskiwania i produkcji materiałów budowlanych z miejscowych surowców na cele indywidualnego budownictwa mieszkaniowego w miastach i osiedlach miejskich.

Na podstawie § 10 ust. 2 uchwały nr 1022 Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1955 r. w sprawie wykorzystania miejscowych materiałów i surowców budowlanych (Monitor Polski z 1956 r. Nr 4, poz. 29) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 3 czerwca 1957 r. w sprawie zasad i trybu udzielania, zabezpieczania i spłaty kredytów udzielanych zrzeczeniom ludności, zorganizowanym dla pozyskiwania i produkcji materiałów budowlanych z miejscowych surowców na cele indywidualnego budownictwa mieszkaniowego w miastach i osiedlach miejskich (Monitor Polski Nr 49, poz. 306) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule zarządzenia po wyrazie „indywidualnego” dodaje się wyrazy „i spółdzielczego”;
- 2) w § 5 skreśla się ust. 2;
- 3) w § 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Oprocentowanie kredytu wynosi 2% w stosunku rocznym.”;
- 4) w § 8 ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) dowodu posiadania przez zespół środków własnych na działalność inwestycyjną”;
- 5) po § 12 dodaje się nowy rozdział pod tytułem „Kredyty dla spółdzielni mieszkaniowych” oraz nowy § 12a w brzmieniu:

„§ 12a. Przepisy niniejszego zarządzenia, z wyjątkiem § 8 ust. 1 pkt 1, stosuje się odpowiednio do zrzeczonych w Związku Spółdzielni Mieszkaniowych spółdzielni typu

lokatorskiego, budowlano-mieszkaniowych i spółdzielczych zrzeczeń budowy domów jednorodzinnych z następującymi zmianami i uzupełnieniami:

- 1) Wniosek o udzielenie kredytu powinien być zaopiniowany przez organ gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium właściwej rady narodowej i oddział Związku Spółdzielni Mieszkaniowych. Opinia powinna zawierać przewidywany termin objęcia inwestycji spółdzielni planem kredytowym budownictwa mieszkaniowego oraz ocenę celowości udzielenia kredytu z punktu widzenia zapotrzebowania na materiały budowlane i realności spłaty kredytu w oparciu o analizę sytuacji finansowej spółdzielni.
- 2) Do wniosku o kredyt spółdzielnia powinna dołączyć:
 - a) program inwestycji mieszkaniowych,
 - b) plan rzeczowo-finansowy produkcji materiałów budowlanych,
 - c) odpis uchwały walnego zgromadzenia członków spółdzielni upoważniającej zarząd do zaciągnięcia kredytu.
- 3) Wysokość pożyczki udzielonej spółdzielni nie powinna przekraczać 500.000 zł. Udzielenie pożyczki przekraczającej tę kwotę wymaga zgody centrali Banku Inwestycyjnego”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *w z. J. Kole*

13

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 stycznia 1960 r.

w sprawie badania i zatwierdzania sprawozdań finansowych przedsiębiorstw państwowych i udziału przedstawicieli organów finansowych i banków w tych czynnościach.

Na podstawie § 45 ust. 1 uchwały nr 187 Rady Ministrów państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie rewizji finansowo-księgowej Nr 58, poz. 278) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. Przepisy zarządzenia dotyczą przedsiębiorstw państwowych, a także zakładów (oddziałów) na wewnętrznym rozrachunku gospodarczym, dla których wprowadzono obowiązek sporządzania samodzielnych bilansów — zwanych w dalszym ciągu „przedsiębiorstwami”.

§ 2. Ilekroć w zarządzeniu użyto określenia:

- 1) „uchwała” — oznacza ono uchwałę nr 187 Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie rewizji finansowo-księgowej państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski Nr 58, poz. 278);
- 2) „organ finansowy” — oznacza ono wydział (oddział, referat) finansowy prezydium właściwej dla danego przedsiębiorstwa rady narodowej;
- 3) „biegły” — oznacza ono dyplomowanego biegłego księgowego, a w okresie przejściowym, tj. do dnia 31 grudnia 1961 r., także niedyplomowanego, wpisanego na listę ustaloną przez Ministra Finansów;
- 4) „bank” — oznacza właściwy dla danego przedsiębiorstwa oddział banku finansującego jego działalność podstawową;
- 5) „sprawozdanie finansowe” — oznacza ono roczne sprawozdanie finansowe, a także sprawozdanie na dzień otwarcia i zakończenia likwidacji.

Rozdział 2.

Badanie prawidłowości i rzetelności bilansu, wyniku bilansowego i jego weryfikacja.

§ 3. 1. Badanie sprawozdania finansowego przez biegłego ma na celu ustalenie prawidłowości i rzetelności bilansu oraz wyniku bilansowego dla umożliwienia:

- 1) oceny działalności przedsiębiorstwa i wyciągnięcia wniosków na przyszłość;
- 2) dokonania rozliczeń z budżetem Państwa;
- 3) oceny, czy przedsiębiorstwo uzyskało prawo do utworzenia funduszu zakładowego i innych funduszy specjalnych.

2. Badanie sprawozdania finansowego polega w szczególności na stwierdzeniu, czy:

- 1) sprawozdanie finansowe jest kompletne, tj. czy zawiera wszystkie formularze przewidziane we właściwych instrukcjach w sprawie sprawozdawczości statystycznej (część finansowa);
- 2) sprawozdanie finansowe sporządzone zostało w sposób określony w odpowiednich przepisach, a w szczególności czy nie zawiera błędów rachunkowych i czy powiązanie poszczególnych części sprawozdania jest prawidłowe;
- 3) sprawozdanie finansowe zostało podpisane przez upoważnioną do tego osobę;
- 4) sprawozdanie sporządzone zostało na podstawie ksiąg rachunkowych, tj. co najmniej czy:
 - dane wykazane w sprawozdaniu są zgodne z danymi zawartymi w uzgodnionym zestawieniu obrotów i sald kont syntetycznych i analitycznych,
 - dane zawarte w zestawieniu obrotów i sald są zgodne z danymi poszczególnych kont syntetycznych i analitycznych,
 - dane na kontach syntetycznych są zgodne z danymi na odpowiadających im kontach analitycznych;
- 5) sprawozdanie sporządzone zostało na podstawie wyników inwentaryzacji, tj. co najmniej czy:
 - inwentaryzacja poszczególnych składników majątkowych w ciągu roku była przeprowadzona prawidłowo

i z częstotliwością określoną właściwymi przepisami, a poszczególne pozycje bilansu zgodne są z rezultatami inwentaryzacji tych składników, których termin inwentaryzacji przypada na koniec roku, lub z rezultatami inwentaryzacji przeprowadzonej na dzień otwarcia lub zakończenia likwidacji,

- różnice inwentaryzacyjne zostały należycie wyjaśnione i odpisane na właściwe konta i czy znalazły one wyraz w sporządzonym sprawozdaniu finansowym;
- 6) w sprawozdaniu nie figurują aktywa lub pasywa nierealne, tj. co najmniej czy:
 - odpisano z ksiąg należności nieściągalne, przedawnione i prekludowane,
 - prawidłowo wyceniono remanenty produkcji nie zakończonej, wyrobów gotowych, materiałów, towarów i innych rzeczowych składników majątkowych,
 - prawidłowo obliczono i wykazano koszty zakupu, odchylenia od cen ewidencyjnych (marża), odchylenia od kosztów planowanych, odchylenia od wyceny wewnętrznej, przypadające na remanenty materiałów, towarów i wyrobów,
 - w rozliczeniach międzyokresowych wykazano w sposób prawidłowy nakłady przyszłych okresów oraz utworzono w sposób właściwy rezerwy przewidziane w obowiązujących przepisach,
 - salda należności i zobowiązań zostały uzgodnione z kontrahentami oraz uzgodniono rozrachunki wewnętrzno-branżowe, należności i zobowiązania inkasowe, rozliczenia z budżetem oraz salda rachunków i kredytów bankowych — w zakresie ustalonym właściwymi przepisami,
 - prawidłowo zaewidencjonowano, rozliczono i sfinansowano koszty inwestycji i remontów kapitałnych,
 - 7) wynik działalności wykazany został prawidłowo, tj. co najmniej czy:
 - koszty własne, obroty i wyniki ze sprzedaży materiałów, towarów, wyrobów, robót i usług oraz należne z tego tytułu podatki i inne zobowiązania (należności) budżetowe ustalono prawidłowo,
 - poniesione koszty, dochody oraz straty i zyski nadzwyczajne nie zostały zaliczone bezpośrednio na fundusz statutowy lub konta rejestrujące jego zwiększenie lub zmniejszenie,
 - nie zaliczono do kosztów strat nadzwyczajnych lub kosztów do strat;
 - 8) sprawozdanie sporządzone zostało przy zachowaniu zasady ciągłości, tj. czy stan początkowy kont wynika z zatwierdzonego bilansu sporządzonego na koniec poprzedniego roku sprawozdawczego z uwzględnieniem w razie potrzeby przekształceń, określonych przepisami specjalnymi.
- § 4. 1. Z wyników zbadania sprawozdania finansowego oraz weryfikacji zysków i strat biegły sporządza orzeczenie, które powinno zawierać:
- 1) określenie jednostki lub organu zlecającego zbadanie sprawozdania finansowego oraz datę i miejsce zawarcia umowy;
 - 2) określenie miejsca i czasu wykonania zadań objętych umową;
 - 3) wyszczególnienie materiału objętego badaniem, odrębnie w odniesieniu do poszczególnych pozycji lub grup pozycji pokrewnych sprawozdania finansowego;
 - 4) określenie materiałów uzupełniających, które biegły wykorzystał przy badaniu sprawozdania finansowego;
 - 5) określenie metody stosowanej przy badaniu całości zadania i poszczególnych jego części (do badania poszczególnych pozycji sprawozdania finansowego lub grup pozycji);

- 6) omówienie istotnych ustaleń dotyczących poszczególnych pozycji lub grup pozycji sprawozdania finansowego, z wyszczególnieniem zastrzeżeń i usterek ustalonych w toku badania, a także innych zagadnień objętych badaniem;
- 7) wnioski co do niezbędnych korekt, które należy wprowadzić do sprawozdania finansowego, oraz proponowany termin i sposób ich usunięcia;
- 8) wniosek końcowy, dotyczący sprawozdania finansowego;
- 9) inne ustalenia i informacje;
- 10) wyniki weryfikacji w celu ustalenia podstawy do podziału zysku (pokrycia straty) i odpisów na fundusze specjalne;
- 11) wykaz załączników do orzeczenia;
- 12) data i nr rejestracji umowy w Stowarzyszeniu Księgowych w Polsce;
- 13) określenie miejsca i daty sporządzenia orzeczenia oraz podpis biegłego.

2. W razie gdy badanie sprawozdania finansowego przeprowadza się przy współudziale kilku biegłych, sporządzają oni jedno wspólne orzeczenie.

3. Biegły powinien zamieścić na badanym bilansie własnoręcznie podpisaną przez siebie adnotację treści następującej: „Badalem w czasie od do”. Biegły umieszcza swój podpis ponadto na zestawieniu obrotów i sald oraz na wszystkich badanych dokumentach i urzędzeniach księgowych.

4. Biegły sporządza orzeczenie w trzech egzemplarzach, o ile umowa nie przewiduje większej ich ilości, z których jeden otrzymuje kierownik badanego przedsiębiorstwa, pozostałe zaś — kierownik jednostki lub organu sprawującego bezpośredni nadzór nad działalnością przedsiębiorstwa.

5. Kierownik jednostki lub organu sprawującego bezpośredni nadzór nad działalnością przedsiębiorstwa jest obowiązany doręczyć bezzwłocznie jeden egzemplarz orzeczenia organowi finansowemu wraz z dołączonym do niego pisemnym wyjaśnieniem lub sprzeciwem, o którym mowa w § 5.

§ 5. Kierownik przedsiębiorstwa może bądź dołączyć do orzeczenia pisemne wyjaśnienia lub sprzeciw co do zawartych w nim ustaleń i wniosków wraz z odpowiednim uzasadnieniem, bądź też przesłać te wyjaśnienia lub sprzeciw w dwóch egzemplarzach kierownikowi jednostki lub organu sprawującego bezpośredni nadzór nad przedsiębiorstwem w terminie 5 dni od dnia otrzymania orzeczenia. W tym ostatnim przypadku odpis sprzeciwu należy przesłać jednocześnie organowi finansowemu.

§ 6. 1. Decyzję pisemną dotyczącą wykonania wniosków i zaleceń biegłego, wyszczególnionych w orzeczeniu, wydaje kierownik jednostki lub organu sprawującego bezpośredni nadzór nad przedsiębiorstwem.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, powinna być przesłana w odpisie organowi finansowemu, przewodniczącemu komisji weryfikacyjnej oraz biegłemu.

§ 7. 1. Przepisy §§ 3—5 stosuje się odpowiednio także, jeżeli badanie sprawozdania finansowego dokonuje jednostka lub organ sprawujący bezpośredni nadzór nad przedsiębiorstwem (§ 33 ust. 3 pkt 2 uchwały), z tym że zamiast orzeczenia sporządza się w tym przypadku protokół.

2. W przypadku określonym w ust. 1 jednostka lub organ sprawujący bezpośredni nadzór nad przedsiębiorstwem dokonuje weryfikacji wyniku bilansowego w celu ustalenia podstawy do podziału zysku i odpisów na fundusze specjalne.

Rozdział 3.

Powołanie biegłego do badania sprawozdania finansowego i udziału w komisji weryfikacyjnej oraz jego zadania.

§ 8. 1. Powołanie biegłego lub biegłych do zbadania sprawozdania finansowego i udziału w komisji weryfikacyjnej na-

stepuje na podstawie umowy zawartej między biegłym a kierownikiem jednostki lub organu sprawującego nadzór nad działalnością przedsiębiorstwa (§ 33 ust. 4 i § 35 uchwały).

2. Zadania biegłego, miejsce i termin wykonania tych zadań oraz skutki ich niewykonania powinny być określone w umowie.

3. Wysokość wynagrodzenia biegłego ustala osoba powołująca biegłego z uwzględnieniem obowiązującej stawki opłat oraz liczby godzin pracy wyznaczonej na zbadanie sprawozdania finansowego i weryfikację wyniku bilansowego (§ 44 ust. 3 uchwały).

§ 9. 1. Zadania biegłego powołanego do zbadania sprawozdania finansowego i udziału w komisji weryfikacyjnej są następujące:

- 1) zbadanie prawidłowości i rzetelności bilansu i wyniku bilansowego, stosownie do przepisów § 3;
- 2) dokonanie określonej właściwymi przepisami weryfikacji zysków i strat w celu ustalenia podstawy do podziału zysku i odpisów na fundusze specjalne;
- 3) sporządzenie pisemnego orzeczenia w myśl wytycznych ujętych w § 4 w terminie ustalonym w umowie;
- 4) udział w komisji weryfikacyjnej powołanej w celu zaoпинiowania działalności przedsiębiorstwa i wniosku dotyczącego podziału zysku i odpisów na fundusze specjalne.

2. Strony mogą określić obok zadań, o których mowa w ust. 1, również inne zadania biegłego.

§ 10. 1. Biegły nie może podjąć się badania sprawozdania finansowego i udziału w komisji weryfikacyjnej, jeżeli jest:

- 1) pracownikiem przedsiębiorstwa, którego sprawozdanie finansowe ma być badane;
- 2) pracownikiem organu sprawującego w obrębie danego resortu nadzór nad działalnością przedsiębiorstwa (zastrzeżenie to nie dotyczy pracowników aparatu rewizyjnego);
- 3) pracownikiem organu finansowego i banku w rozumieniu § 2 zarządzenia.

2. Biegły nie może także podjąć się badania, jeśli zachodzą inne okoliczności utrudniające sporządzenie obiektywnego orzeczenia o sprawozdaniu finansowym.

Rozdział 4.

Rejestracja umów o zbadanie sprawozdań finansowych i udziału w komisjach weryfikacyjnych.

§ 11. W celu powoływania właściwych specjalistów dla danej branży, zapewniających gruntowne i fachowe zbadanie sprawozdań finansowych i weryfikację wyników bilansowych, jednostki i organy, na których spoczywa obowiązek powoływania komisji weryfikacyjnych, nawiążą bezpośrednio współpracę ze Stowarzyszeniem Księgowych w Polsce.

§ 12. 1. Biegły jest obowiązany przedstawić do rejestracji umowę o zbadanie sprawozdania finansowego i o udziału w komisji weryfikacyjnej Stowarzyszeniu Księgowych w Polsce przed jej podpisaniem przez kierownika jednostki lub organu zlecającego zbadanie.

2. Stowarzyszenie Księgowych w Polsce uczyni wzmiankę na umowie o jej zarejestrowaniu (pozycja rejestru, data i podpis osoby upoważnionej).

3. Biegły, który nie dopełni obowiązku określonego w ust. 1, może być skreślony z państwowej listy biegłych księgowych na podstawie § 52 uchwały.

4. Stowarzyszenie Księgowych w Polsce ma obowiązek odmówić rejestracji umowy w przypadku uzasadnionej obawy, że biegły nie wypełni w sposób właściwy zleconych mu zadań, i wskazać innego biegłego.

5. Stowarzyszenie Księgowych w Polsce uprawnione jest do pobierania od biegłych opłaty za rejestrację umów o zbadanie sprawozdań finansowych i udział w komisji weryfikacyjnej na pokrycie kosztów manipulacyjnych.

6. Opłata, o której mowa w ust. 5, może być ustalona przez Stowarzyszenie Księgowych w Polsce w wysokości do 1,5% sumy określonej w umowie za zbadanie sprawozdania finansowego i udział w komisji weryfikacyjnej.

Rozdział 5.

Komisje weryfikacyjne.

§ 13. 1. Komisja weryfikacyjna jest powołana do opiniowania działalności przedsiębiorstwa oraz wniosku w sprawie podziału zysku i odpisów na fundusze specjalne na podstawie:

- 1) sprawozdawczości rocznej;
- 2) wyników kompleksowej analizy ekonomicznej dokonanej przez przedsiębiorstwo;
- 3) orzeczenia biegłego księgowego;
- 4) protokołów rewizji przedsiębiorstwa i zarządzeń porewizyjnych;
- 5) innych posiadanych dokumentów charakteryzujących jego działalność gospodarczą.

2. Przy rozpatrywaniu i ocenie działalności przedsiębiorstwa komisja weryfikacyjna powinna ustalić, czy przedsiębiorstwo w sposób właściwy wykorzystuje postawione do jego dyspozycji środki dla wykonania i przekroczenia zadań planowanych w sposób najbardziej ekonomiczny i zgodny z interesem gospodarki narodowej (ust. 3), a w szczególności czy:

- 1) prawidłowo ustala i wykonuje zadania planu w zakresie wskaźników ilościowych, jak również jakościowych;
- 2) prawidłowo gospodaruje funduszem płac;
- 3) prowadzi oszczędną gospodarkę zapasami, zapobiega powstawaniu nadmiernych zapasów, zmniejsza braki i niedobory, terminowo je wyjaśnia i egzekwuje należności z tytułu niedoborów od osób materialnie odpowiedzialnych za ich powstanie;
- 4) wykonuje postawione sobie zadania w zakresie obniżki kosztów własnych oraz czy przyczynia się do wzrostu akumulacji;
- 5) prawidłowo wykorzystuje dotacje budżetowe oraz kredyty bankowe;
- 6) terminowo reguluje własne zobowiązania wobec budżetu Państwa, dostawców itp.;
- 7) ulepsza metody produkcji i obrotu, organizacji pracy i zarządzania;
- 8) wykorzystuje postawione do jego dyspozycji środki dla uzasadnionego ekonomicznie zwiększenia mocy produkcyjnych;
- 9) należycie realizuje plany inwestycyjne i plany w zakresie remontów, a zwłaszcza czy nie dokonuje inwestycji poza planowych.

3. Przy rozpatrywaniu wniosku w sprawie podziału zysku i odpisów na fundusze specjalne należy oprzeć się na wynikach weryfikacji zysków i strat dokonanej zgodnie z właściwymi przepisami i ustalić wynik prawidłowy (zysk lub stratę) po wyeliminowaniu z wyniku bilansowego zysku niezależnego i nieprawidłowego.

§ 14. Miejsce i termin wykonania zadań komisji weryfikacyjnej określa osoba powołująca komisję weryfikacyjną.

§ 15. Przewodniczący komisji weryfikacyjnej obowiązany jest doręczyć organowi finansowemu, bankowi i biegłemu zawiadomienie o miejscu i terminie prac komisji co najmniej na 7 dni przed terminem pierwszego posiedzenia.

§ 16. Postanowienia komisji zapadają większością głosów jej członków. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 17. 1. Opinię o działalności przedsiębiorstwa i wniosku dotyczącym podziału zysku i odpisów na fundusze specjalne komisja weryfikacyjna ujmuje w protokole, który podpisują wszyscy jej członkowie.

2. Członkowie komisji, którzy nie zgadzają się z opinią zawartą w protokole, mogą dołączyć swoją odrębną opinię wraz z uzasadnieniem.

Rozdział 6.

Zatwierdzanie sprawozdań finansowych.

§ 18. Zatwierdzeniu podlegają roczne sprawozdania finansowe przedsiębiorstw w trybie i na zasadach określonych w §§ 37—38 uchwały po stwierdzeniu prawidłowości i rzetelności bilansu (§ 3).

§ 19. Zatwierdzenia sprawozdania finansowego dokonuje kierownik jednostki lub organu sprawującego bezpośredni nadzór nad działalnością przedsiębiorstwa po rozpatrzeniu treści kompleksowej analizy działalności przedsiębiorstwa oraz wniosku komisji weryfikacyjnej, a jeżeli dla danego przedsiębiorstwa komisji weryfikacyjnej nie powołano — po wysłuchaniu opinii głównego księgowego (zastępcy) jednostki lub organu sprawującego bezpośredni nadzór nad działalnością przedsiębiorstwa.

§ 20. Zatwierdzenia sprawozdania finansowego dokonuje się na specjalnie zwołanej naradzie bilansowej, w której biorą udział:

- 1) ze strony organów sprawujących nadzór nad przedsiębiorstwem:
 - a) kierownik jednostki nadrzędnej przedsiębiorstwa i główny księgowy lub inna osoba odpowiedzialna za sprawy rachunkowości jednostki lub organu sprawującego bezpośredni nadzór nad przedsiębiorstwem albo osoby przez nich upoważnione,
 - b) przewodniczący komisji weryfikacyjnej, o ile komisja weryfikacyjna była powołana dla przedsiębiorstwa;
- 2) ze strony przedsiębiorstwa:
 - a) dyrektor i główny księgowy przedsiębiorstwa lub osoby przez nich upoważnione,
 - b) przedstawiciele aktywów gospodarczego przedsiębiorstwa (przedstawiciel samorządu robotniczego, a w przedsiębiorstwach, w których nie utworzono samorządu robotniczego — przedstawiciele organizacji partyjnej i rady zakładowej).

§ 21. Przy omawianiu i ocenie działalności przedsiębiorstwa należy szczegółowo uwypuklić zarówno ujemne, jak i dodatnie osiągnięcia przedsiębiorstwa oraz imiennie wskazać osoby odpowiedzialne za złą gospodarkę przedsiębiorstwa, jak też wymienić osoby, które przyczyniły się do sukcesów gospodarczych.

§ 22. Kierownik jednostki bezpośrednio nadrzędnej, na podstawie wniosków wynikających z narady bilansowej, wydaje zarządzenie mające na celu poprawę gospodarki przedsiębiorstwa, jego organizacji i systemu zarządzania. W uzasadnieniu należy:

- 1) konkretnie wskazać te odcinki działalności gospodarczej przedsiębiorstwa, które wymagają usprawnienia, jak też wymienić środki usprawnieniowe;
- 2) wymienić osoby odpowiedzialne za wykonanie zarządzenia;
- 3) ustalić terminy realizacji postanowień zarządzenia.

§ 23. Kierownik jednostki lub organu sprawującego bezpośredni nadzór nad działalnością przedsiębiorstwa jest obowiązany doręczyć zawiadomienie o terminie narady bilansowej organowi finansowemu (bankowi) oraz osobom wymienionym w § 38 ust. 1 uchwały co najmniej na 7 dni przed terminem narady.

§ 24. 1. Jeżeli zatwierdzenie sprawozdania finansowego, jak też podział zysku nastąpiły bez udziału przedstawiciela organu finansowego albo banku lub gdy uwagi i wnioski organu finansowego lub banku nie zostały uwzględnione, wówczas kierownik jednostki nadrzędnej, sprawującej bezpośredni nadzór nad przedsiębiorstwem, obowiązany jest w ciągu 3 dni zawiadomić pisemnie właściwy organ finansowy i bank o dokonanym zatwierdzeniu.

2. W razie gdy uwagi i wnioski zgłoszone na piśmie lub też bezpośrednio przez przedstawiciela organu finansowego lub banku nie zostały uwzględnione, w zawiadomieniu o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego powinno być zamieszczone odpowiednie uzasadnienie.

§ 25. Organ finansowy lub bank może zgłosić umotywowany sprzeciw przeciwko zatwierdzonemu sprawozdaniu finansowemu w ciągu 7 dni od daty otrzymania zawiadomienia. W tym przypadku stosuje się tryb postępowania określony w § 39 pkt 3 uchwały.

§ 26. 1. Zatwierdzone sprawozdanie finansowe jest podstawą do ustalenia i zatwierdzenia podziału zysku i odpisów na fundusze specjalne, o ile organ finansowy lub bank nie zgłasza sprzeciwu, o którym mowa w § 25.

2. Zatwierdzone sprawozdanie finansowe stanowi podstawę do otwarcia ksiąg rachunkowych roku następnego z uwzględnieniem — w razie potrzeby — przekształceń określonych przepisami specjalnymi.

3. Nie zatwierdzone sprawozdanie finansowe może stanowić podstawę do otwarcia ksiąg rachunkowych wyłącznie po uzyskaniu zgody na piśmie kierownika jednostki nadrzędnej. Jeżeli wyrażenie zgody uwarunkowane zostanie wprowadzeniem do sprawozdania finansowego odpowiednich korekt, otwarcia ksiąg dokonuje się na podstawie skorygowanego sprawozdania finansowego.

Rozdział 7.

Udział przedstawicieli organu finansowego i banku w komisji weryfikacyjnej i naradzie bilansowej.

§ 27. W celu skoordynowania udziału przedstawicieli organów finansowych i banków w pracach komisji weryfikacyjnych kierownicy wydziałów finansowych prezydów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) w porozumieniu z kierownikami ban-

ków ustalą plan udziału przedstawicieli organów finansowych i banków w komisjach weryfikacyjnych.

§ 28. Jeżeli organ finansowy lub też bank nie zamierza delegować swego przedstawiciela do udziału w komisji weryfikacyjnej lub w naradzie bilansowej, mogą swoje uwagi i wnioski zgłosić na piśmie. Wnioski powinny być doręczone przed ustalonym terminem narady bilansowej.

Rozdział 8.

Przepisy końcowe.

§ 29. 1. Organ finansowy, przeprowadzający badanie działalności gospodarczej przedsiębiorstwa oraz badanie sprawozdania finansowego na podstawie przepisów o postępowaniu podatkowym lub też na podstawie przepisów specjalnych, nie jest związany zatwierdzonym sprawozdaniem finansowym oraz podziałem zysku dokonanym na jego podstawie.

2. Spory wynikłe pomiędzy organem finansowym a przedsiębiorstwem w związku z badaniem sprawozdania finansowego w trybie, o którym mowa w ust. 1, rozstrzyga się w myśl przepisów o postępowaniu podatkowym.

3. O ile w wyniku ustaleń organu finansowego, dokonanych po zatwierdzeniu sprawozdania finansowego, zachodzi konieczność przeprowadzenia zapisów księgowych związanych z korektą sprawozdania finansowego, zapisów tych dokonuje się w księgach roku następnego po roku sprawozdawczym.

§ 30. Zawiadomienia, sprzeciwy i odpisy orzeczeń, protokoły itp. (§§ 5, 6, 15, 23, 24) powinny być wysyłane listem poleconym lub też doręczane za pokwitowaniem.

§ 31. Przepisy niniejszego zarządzenia stosuje się odpowiednio do badania i zatwierdzania:

- 1) sprawozdań finansowych większych jednostek i zakładów budżetowych oraz gospodarstw pomocniczych;
- 2) kwartalnych sprawozdań finansowych — o ile zostaną wprowadzone takie obowiązki na mocy przepisów § 43 uchwały.

§ 32. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 22 sierpnia 1957 r. w sprawie składania, badania, przyjmowania i zatwierdzania sprawozdań finansowych (Monitor Polski Nr 73, poz. 443).

§ 33. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

14

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 19 grudnia 1959 r.

w sprawie przekazywania sprawozdań dotyczących orzeczeń o przerwaniu ciąży i zabiegów przerwania ciąży.

W związku z § 8 ust. 2 i § 10 ust. 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 19 grudnia 1959 r. w sprawie przerywania ciąży (Dz. U. z 1960 r. Nr 2, poz. 15) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zakłady społeczne służby zdrowia oraz lekarze wydający orzeczenia dotyczące przerwania ciąży poza zakładem społecznym służby zdrowia są obowiązani przekazywać do wydziału zdrowia prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej kwartalne sprawozdania dotyczące liczby wydanych orzeczeń w terminie do dnia 10 miesiąca rozpoczynającego kwartał na formularzach według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia,

2. Wydziały zdrowia prezydów powiatowych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych na podstawie sprawozdań, o których mowa w ust. 1, sporządzają sprawozdania zbiorcze na formularzu według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia oddzielnie dla lekarzy pracujących poza społecznymi zakładami służby zdrowia i oddzielnie dla zakładów społecznych służby zdrowia i przesyłają w terminie 20 dni po kwartale sprawozdawczym do wydziału zdrowia prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

3. Wydziały zdrowia prezydów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw)